

NABÍDKA NA KVĚTEN

PIČA MÁJOVÁ

Vždycky
když ji rozevřu
tak se
rozevřu

autor: Pan B

Upozornění: Lásky se můžeš zbavit, stejně jako heroinu.

Kalindář

- 3.5. se koná akce **Ethnopunk** (jarní obdoba Punkelt night). Vystoupí: vystoupí kapely: HAKKA MUGGIES, 4 LIŠKY, PŮVODNÍ BUREŠ, PÁRA VOD HUBY. Kde: Music club Modrá Vopice (Spojovací 1901/12, Praha 9), kdy: 19:00, vstup: zatajen.
- 5.5 se koná **SmyslFest**. Kde: Chapeau Rouge (Jakubská 647, P1), kdy: 18:00, vstup: 100,-
- 8.5 Fotbalový mač - **THC vs Alkohol**. Kde: TJ Slovan Bohnice, kdy: 14:00, vstup: každý hráč vítán.
- 15.5. se **křest knihy veršů Karoliny Válové**, dále prezentace vydavatelství, čítárna čas. Nájezd, čtení, produkce. Kde: Zázemí (Bartolomějská 13, P1), start: 19:00, vstupné dobrovolné.

Společně proti NARCISMU!

2.5. Zikmund, Atanas
 Přejeme vše nejlepší!
 Slaví-li Zikmund
 padne na to grunt.
 A co na to Atanas?
 Poroučí si zas a zas.

Edice bulletin Nájezdu

Dříve, než rozšíříš svoji knihovnu o novou literaturu, neopomeň shlédnouti nabídku novodobé samizdatové literatury bulletinů časopisu Nájezd. Zážitek jest zaručen.

- **TOMASH ROGOWSKI: Na počátku byla žena** (A6, 44 str.) cena 30 Kč
- **Ld@ & HovAboO: Přízraky Nonetské** (A5, 128 str.) cena 100 Kč
- **FIKUS: Fikusoidy** (A5, 78 str.) cena: 100 Kč
- **TOMASH ROGOWSKI: Návštěvník věčnosti** (A5, 75 str.) cena: 75 Kč
- **Jiří „SVINĚ“ FIALA: Přízraky sračkárnny Chotěnovské** (A5, 48 str.) cena: 30 Kč
- **HLDP: 10+1 Mikulášský koncert a vše mezi tím** (A5, 115 str., barevně) cena: 150 Kč

K dostání: u Krtka v Barré nebo na stránkách: najezd.wz.cz, či e-mailem: najezd@gmail.com.

Kolik má čeština výrazů pro konopí?

V jednom článku 10 nejzajímavějších věcí o Americě bylo, že USA má má přes 200 výrazů pro konopí. A Nájezd se tímto ptá: kolik jich má čeština?

Během jara se aktivně sbíraly výrazy. Ty se rozdělily na dva tábory: výrazy pro konopí a výrazy pro kouření marihuany.

Aktuální seznam je umístěn na stránkách Nájezdu:

najezd.wz.cz/konopi/konopi.html

Přidejte i vy své nápady.
Váš Nájezd!

Jaroslav Hašek

30.4.1883 - 3.1.1923

Narodil se v Praze a díky nuzným poměrům se neustále s rodinou stěhovali do levnějšího bydlení (celkem 15 krát). Studoval gymnázium, kde byl dokonce třídní učitel Alois Jirásek. Roku 1893 mu umírá otec (měl rakovinu a chlastem přebíjel bolest, tedy se uchlastal k smrti) a matka si nemohla dovolit financovat školné, navíc když Jaroslav propadal.

Rok na to 1897 se účastnil studentských protiněmeckých nepokojů, čímž mu bylo doporučeno dobrovolně ze školy odejít.

Vzápětí nastoupil jako praktikant u drogisty v Kokoškově drogerii (Praha 1, Na Perštýně), kde se mohl věnovat chemii, která jej tak bavila. Nastoupil krátce někde na Smíchově na obchodní akademii, kde se učil také ruštinu. Taktéž cestoval po c. a k. mocnářství, vydělával si i jako prodavač psů a také celé léto (r. 1899) protoulal na Moravě, fejetony z cest pak otiskoval v novinách Národní listy.

Roku 1902 nastoupil Hašek jako praktikant v bance Slávia. Firemní prostředí ale moc nedával. Zhruba tam se datuje jeho touha po cestování (tehdejší výraz rebelie a opovrhování měšťáckou společností), a jet někam hodně daleko. Taky je třeba dodat, že mu učaroval anarchismus. Rok na to z banky dostává výpověď, protože nepřišel do práce, navíc nedal vědět, kde a kdy bude na příjmu a jak dlouho se hodlá zdržet. To už ale Hašek v Itálii narukoval k makedonským vzbouřencům, s jejichž agitátorem pro České království se zúčastnil boje, ústupu a dezerce; nakonec odcestoval do Bulharska. Tam se oddělil a cestoval na vlastní pěst napříč c. a k. monarchií - dokonce i ruští kozáci ho zadrželi a po nějakém čase ve vazbě ho jako nepotvrzeného špióna propouští zpátky.

Po návratu 1903 se přidal do studentského literárního spolku Syrinx (vedl jej jeho bratr Bohuslav Hašek). Scházejí se U zlatého litru, kde vysedával i Jakub Arbes. Hašek rád s ním vedl diskuze, které vždy vyprovokoval do vtipné hádky buď s důvodem, nebo bez něj. Také v rámci spolku vydal spolu s Ladislavem Hájkem svoji první sbírku Májové výkřiky parodující tehdejší milostné básně. Sbíрка dvou autorů zůstala vesměs bez odezvy. Následující měsíce se Hašek zúčastnil všech protirakouských demonstrací v Praze.

Roku 1905 se stává redaktorem listu Nová omladina, ten byl však na počátku roku 1906 úředně zakázán. Křídlo praktického anarchismu v duetu s časopisy Novým kult (S.K. Neumann), Šibeničky, Práce pokračovalo dál. Redakce Nové omladiny přešla do sesterského časopisu Komuna, kde Haškovi vycházely jeho ostré, protirežimní fejetony dál. Nejraději

posunu burjatského písemnictví, proto je jimi oslavován jako jejich otec národa. Haškova mise do Mongolska pro navazování stranických vztahů způsobila, že se taky naučil dobře mluvit čínsky.

V roce 1920 Hašek onemocněl tyfem a byl ošetřován mladinkou Alexandrou Grigorjevovou Lvovovou, s tiskárenskou dělnicí tatarského původu, kterou přezdíval Šura. Když se vyléčil, netvalo dlouho, až se v květnu toho roku se spolu sezdali.

Během léta se "s vědomím soudruhů" vrací zpět do Československa. Údajně se kamarádil s Lvem Trotským a díky nástupu J. V. Stalina se dostal do smrtelného nebezpečí. Jeho kamarádi: Nikolaj Ivanovič Kočkurov a Vladimír Jakovlevič Zazubrin byli při čistkách popraveni. A jeho manželka Šura dodává, že se Hašek domákl, že vedení na něj hromadilo materiály, proto byl útěk, posvěcený jako stranický příkaz pochopitelný.

Nejprve byli Hašek se Šurou umístěni do karanténní stanice v Pardubicích. Pak se v prosinci 1920 vrátil do Prahy. V ČSR byly volby a Hašek mohl být využitelný při organizaci komunistické strany v ČSR, nicméně komunistická strana prohrála a tak nebylo nic. Navíc ruského agenta, které ho měl Hašek kontaktovat, zatkli, tak se na všechno vysral a začal zase pít. K tomu ještě, že nebyl řádně rozveden, byl stíhán za bigamii. Tehdy bydleli spolu se Šurou u Franty Sauera na Žižkově. Ten jej ponouká, aby sepsal příběhy dobrého vojáka Švejka, které pak Franta Sauer produkuje. Hašek se hned pouští psát druhý díl. Začíná se mu dařit a dokonce z honoráře za prodané knihy i splácí dluhy.

Nicméně díky své minulosti v Rudé armádě byl zleva i zprava nepohodlnou osobou. Nové

politické i umělecké celebrity jej neměly rády, byl i pro ně černou ovci.

Tak v červnu 1921(wiki uvádí: 25.8.1921) odjíždí na neurčito do Lipnice nad Sázavou, údajně, aby měl klid. Bydlí v hostinci v pronajatém pokoji hotelu U České koruny. Podle hostinského jej označoval U Invalida. S nimi se schází i ten, kdo jej do Lipnice přemluvil Jaroslav Panuška.

Místní i přespolní záhy poznali, že Hašek byl živel.

Ale to se Haškovi více a více horší zdraví. K podzimu si stěžuje, že chce "mít na stará kolena střechu nad hlavou", což byl vlastně i postoj obrovsky zklamaného člověka. Proto na podzim roku 1922 za 25 000 Kč kupuje dům pod hradem (Lipnice nad Sázavou, č. p. 185), kam se z hostince ihned nastěhoval. Doma ještě diktoval Švejka, dopsal i divadelní hru pro E. A. Longena. Ale je to čím dál horší.

2.1. si zapsal do deníku větu: „Netušil,jsem, že umírání je tak těžké.“

3.1.1923 Jaroslav Hašek zemřel. Čestnou stráž držel Jaroslav Panuška s lahví koňaku. Z rodiny se za ním nikdo nepřišel rozloučit.

Manželka Šura ještě chvíli řešila dědické řízení, protože ačkoliv ji Hašek vše odkázal, zapomněl do závěti zahrnout syna Richarda. Po urovnání práv ke Švejkovi se Šura už má dobře, aniž by musela pracovat. Nicméně domek v Lipnici chvíli sloužil jako krejčovská dílna a nahoře se konaly k nelibosti místních mejdany. Po jednom incidentu, kdy byla Šura na vesnické tancovačce namočena do dehtu a peří, zmizela z Lipnice i ona.

Čerpáno z <http://radkopytik.sweb.cz/>

Nájezd

Jaroslav Hašek a K. M. Kuděj

v Budějické hospodě Pod věží neopil tak, že se bál přijít pozdě do kasáren, tak jej jeden drážní inspektor vzal k sobě domů – do Putimi. Odtud šel Hašek pěšky a zastavil jej policajt, s nímž si padl do noty, tak se spolu opili. Tím se završil průser jak Haškův, tak četníkův a tím Haškovi v odjezdu na frontu už nic nebránilo. No, ne úplně. Před odjezdem se Hašek vždy ztratil, což mu vyneslo několik týdnů basy, a když mu pohrozili zastřelením, dobrovolně nastoupil – do trestního vagónu. Tím Hašek pochopil, že osobní vzpoura nemá v tomhle místě co dělat a hromadná revolta nehrozí.

20. července jde jeho pluk do přední linie, kde se jim sice podaří pozici udržet, ale zhruba každý druhý padl. 91. pluk, je pak označován jako „zelení ďáblové“. Po týdnu je odvelen do zálohy. Všichni byli povýšeni. Hašek měl návrh na vyznamenání za hrdinství, když narazil na skupinku přeběhlých ruských vojáků, a protože uměl rusky, domluvil se s jejich velitelem a dobrovolně přivedl 300 vojáků na velitelství, kde náhle vypukl zmatek, protože brigádní velitel si myslel, že Rusové prolomili pozice. Všeobecně čeští vojáci odmítali položit život za mocnářství, proto se množily naopak

přeběhy k ruské frontě. A v předvečer bitvy u Chorupan (Ukrajina) dne 24. 9. 1915, přišlo z vyššího velení hlášení, že se očekává, že ruské jednotky ustoupí, tak velitelé tak na noc ani nepostavili hlídky. A ráno Rusové zaútočili... Hašek si tak dlouho obouval boty, až se stal ruským zajatcem. Recipročně jej c. a k. soudnictví uznalo vinným za vlastizradu.

V Rusku byl umístěn do tábora Totskoje, kde vstoupil do Československých legií a díky tomu, že se v poslední škole naučil rusky, byl přidělen jako pobočník velitele, emisar nábořové komise. Tam se choval úplně jinak, než jak ho tady v Praze znali, přestal pít, jeho život nabyl smyslu.

1917 1. – 2. července se účastnil bitvy u Sbořova v kulometném oddíle, pak už byl víceméně v kanceláři 1. pluku. Přispívá do tamních časopisů Čechoslovan a Čs. voják.

Jak se po převratu v Rusku Čsl. legie vracely do Čech přes Vladivostok, Hašek se raději trhl a odjel do Moskvy, kde narukoval do Rudé armády. Ihned byl nasazen do bojů a ostruhy si udělal při organizaci obrany města Samara (velikosti cca jako Praha), město však nakonec padlo. Dostal stranický úkol: zákaz pití alkoholu. A kupodivu Hašek podle toho kmital. Při správě města Bulgumy byl až dokonce brutální – nařizoval popravy a vůbec by jej nikdo nepoznal. Nicméně toto Haškovo období je předmětem dohadů, protože seriózní výzkum z ruské strany ještě neproběhl.

Pak byl převelen do Ufy, kde pracoval jako ředitel armádní tiskárny. Zároveň jako náčelník Oddělení pro práci s cizinci. Opět se věnuje literatuře a vydával i vlastní časopisy s pomocí vojenských překladatelů v lokálních jazycích. Mimochodem tímto počinem, novinami v burjatštině, přispěl k založení a výraznému

napadal katolickou hierarchii, protože to bylo hlavní náboženství Rakouska-Uherska. Hašek pořádá přednášky a dokonce dělá v tiskárně Komuny korektury. Na výjezdech anarchistů bourá a narušuje předvolební agitky. Kde to jednou zhusta nandal kandidátu za klerikální stranu Václavu Myslivci.

1. 5. 1907 při jedné demonstraci přetáhl holí c. a k. fízla, proto byl odsouzen na jeden měsíc žaláře.

Hašek je radikální anarchií nadšen, taky byl několikrát zatčen – jako buřič, žhář (zapálil plot německého občana) zhruba kolem této doby potkává Josefa Ladu a Jarmilou Mayrovou, která jej přemluví s radikalismem seknout (alespoň na chvíli).

16.8.-15.9.1907 Hašek nastoupil výkon trestu. Poté se rozchází s anarchismem a věnuje se provokaci na individuální úrovni.

Roku 1908 odchází z časopisu Komuna. Také dojíždí za Jarmilou, na tajňačku do Libáně.

V Praze G. R. Opočenský zařídí pomoc u Ladislava Hájka, kde může Hašek i přespat. A je to ten Hájek – redaktor časopisu Svět zvířat, který mu nabídne možnost psát zodpovědné články z biologie.

G. R. Opočenský: „Jaroslav byl neuvěřitelně skromný: ani v zimě nespál na pohovce jinak, než přikryt svým zimníkem, pod hlavou starý srolovaný kobereček; polštáře důsledně a rozhořčeně odmítal právě jako přikrývky.“

23. května 1910 se Hašek žení s onou Jarmilou, ale ani to mu nezabránilo s bohému seknout.

Téhož roku Hašek je zadržen, jak kráčí po zábradlí Karlova mostu a pro podezření z pokusu na sebevraždu si dává doporučený

oraz v sanatoriu pro duševně choré v Praze. Po třech měsících nastává incident, kdy Hašek naopak odmítá ze sanatoria odejít, že prý potřebuje dopsat nějaké texty a tamní prostředí léčebny mu vyhovuje.

Politická scéna byla koncem nultých let 20. století napjatá, zejména mladí se odmítali učit německy a stalo se to jejich vzorem revolty. Konaly se zinscenované velezrádní procesy. První byl kolem časopisu Mladé proudy, bylo v něm odsouzeno 44 obžalovaných a Emil Špatný a Alois Hatina, Haškovi osobní přátelé, dostali po dvou letech žaláře.

30. až 31. května 1911 se konal druhým proces, kde byli stíháni mladí anarchisté a díky tomu byl i sám Hašek sledován.

Roku 1911 byl základní okruh vinohradských hospod: U Bláhů, U svíčky, Ruská kavárna. A v zásadní hospodě Zvěřinovi restaurace – Kravín zakládá Stranu mírného pokroku v mezích zákona. (Kolem něj byli Eduard Drobílek, jako organizátor a vtipný komentátor, Ing. Kún, psychiatr dr. Foerster, překladatel Gottwald, básníci Josef Mach a Luis Kříkava, dramatik František Langer a jiní.) V proudu nově nabyté demokracie - právo svobodné politické volby (z roku 1907), se zakládaly různé politické strany a tím Hašek vytváří politickou mystifikaci. A jako přirozený předseda pořádal přednášky, které obvykle končily komickou i vážnou hádkou, rvačkou a zase strašidelným mejdanem.

Radko Pytlík píše:

Haškova mystifikace zde ožívá v rovině politických a volebních sloganů. Řečník zapřisahá a slibuje, připisuje smyšlené výroky a citáty různým autoritám (například, že "banány jsou pokrmem budoucnosti" prý řekl Palacký).

Navrhuje, že se zasadí o zestátnění domovníků a o zesplavnění Vltavy; obávaje se případných provokací zakázal si, aby "koruna" byla zahovávána do debaty. (Stejně omezení jako v Rakouském parlamentě.) Vtipné narážky a detaily byly "ozvláštňeny" a podtrženy patectickým přednesem. Haškova řeč plyne v mohutných popisech, a místo velkolepého závěru končila nějakou banalitou. Byla plna zámlk a očekávání; často řečník nevěděl kudy kam, a chystal se výkřiku z obecnstva, aby ho využil k osobním útokům a insinuacím.

Strana měla i svou vlastní hymnu sepsanou Josefem Machem

*"Milión kandidátů vstalo,
by oklamán byl dobrý lid,
by voličstvo jim hlasy dalo,
prý ochotně je chtějí vzít.
Nechť prudký pokrok chtějí jiní,
násilím zvracet světa řád;
my pokrok mírný chceme nyní,
pan Hašek je náš kandidát!"*

Nasazený c. a k. špicl byl při jedné akci prozrazen (dle E. A. Longena), ale Hašek si jej pozval k sobě ke stolu, celý večer si z „tajného“ utahoval a na prostou otázku: "Zatkl byste mě, kdybych řekl, že: 'Císař pán je dobytek'?" On odpověděl, že by jej za to musel zatknout. A Hašek argumentoval, že on to nikdy neřekl, on se jen zeptal, jestli by ho za to mohl zatknout, skutečný postoj však nezaujal. Každopádně c. a k. agent dostal na hubu od přisedících členů a když tam tak ležel, Hašek mu nabídl, že tady všichni chápou, že je tady nový a tedy nezkušený, a že tento poklesek mu odpustí, když přinese 20 piv na stůl jako omluvu. Dále se konala prohlášení Strany

mírného pokroku a řádilo se v dalších hospodách, kde agent chlastal po boku Haška další dva dny. Jelikož si to vše vybavoval nanejvýš fragmentárně a co zbylo, bylo zahalené v oparu, proto nebyl schopen se upamatovat, co předchází tři dny vlastně dělal, měl průser. Jeho nadřizený si to šel osobně prověřit, a po třech dnech i jeho absence, si šel zkontrolovat další nadřizený, až nakonec samotný policejní rada. Akce měla stejný průběh: tři dny kalby po pražských putykách, proto pak všeobecně z Haška vyšší policejní šarže měly respekt. Navzdory volebním plakátům: „Kdo dá hlas, obdrží malé kapesní akvárium.“ strana získala ve volbách 28 hlasů a veškeré úsilí utichá.

Nicméně pokusy Hájka a Opočenského, přimět Haška k řádnému životu zanikají ve skandálu, kde se provalí, že Do světa zvířat psal fiktivní články a věrohodnost Hájkova časopisu upadá. Roku 1912, co byl vyhozen ze Světa zvířat, přispívá nějaký čas do Českého slova. Protože při jednání odborových svazů, kde se veřejně radilo nad stávkou, vedoucí přece jen vyměkli a stávku chtěli odvolat. Hašek si vzal slovo a krátce shrnul situaci, že odbory jsou domluvené s majitelem a ať jim nikdo nevěří a raději ať začnou stávkovat sami, a jako redaktor Českého slova stávku vyhlásil. Stávka se nakonec nekonala a 7.2. 1912 je Hašek vyexpedován s odstupným pryč z redakce. Díky rozmachu kabaretů, v proslaveném podniku Montmartre Hašek (často s F. Langrem nebo E. A. Longenem) vystupuje s národnostně hospodářskými přednáškami a divadelními skeči. V dubnu 1912 Hašek dokončil knihu Dějiny Strany mírného pokroku v mezích zákona, který ve volných chvílích diktoval své ženě. Krom

vybraných přednášek je tam také uvedena jednoaktovka Sklenice černé kávy, zřejmě jako odkaz na své scenáristické skeče.

Hašek dostává angažmá v žižkovském divadle Deklarace, kde později režíroval a hrál, někdy i ženské role, až do listopadu 1912.

Taky se mu narodil syn narodil se mu syn Richard. Poté, co Jarmile několikrát posílali z hospod posly, ať se staví pro dítě, že Hašek je neznámo kde, začalo jí cosi docházet, a promluvila si s rodiči. Odstěhuje se kamsi na venkov. Haškovi dochází, že si dost peněz na zaopatření rodiny nevydělá. Taky mu pomohl fakt, že Jarmila se chtěla stát jeho literární důvěrníci, protože použila naprosto a zcela debilní předpoklad, že muže předělá k obrazu svému. Hašek propadá zoufalství a myslí si o sobě, že je doživotní smolař.

Když se mu život takto rozpadl, vrhl se na psaní, a tvoří s takovou vervou, jak už nikdy potom. Jako mistr mystifikace píše články, lokální zprávy, kus za dvě piva, humoresky, povídky. Načrtl první skici knihy Pitomec u kumpanie, která je předobrazem postavy Švejka. Rád vandruje jako zamlada, podařilo se mu několik týdnů strávit v hospodě (Chotěboř), kde čekali na jeho zaplacení. Téma bylo sepsáno do několika povídek.

Zápis c. a k. policie 25.7.1912:

Domnělý Hašek je asi 28/30letý, 171 cm vysoký, štíhlý, má kaštanové vlasy, vousy žádné, oholený, kulatý obličej, šedé oči, obočí blond, dobře živěný, tupý, rovný nos, zdravé zuby, oděný ve světle zelený vlněný šat, šněrovací boty, šedivou čepici a vydával se za redaktora. Podle údajů Bártových (poškozený) měli pachatelé vzhled inteligentních osob.

Na podzim 1912 dostává Hašek revma a s jeho

tuláctvím je konec. Chvilí bydlí u Josefa Lady, který na ten čas dlouho vzpomínal. Nakonec i později ilustroval jeho texty.

V červenci 1914 Hašek odjíždí hned po vyhlášení války k příteli Václavu Hrnčířovi do Jasené u Jaroměře. Vesnice se čtyřmi hospodami nemohla Haškovi stačit. Když za ním přijel kavárník Ladislav Jančák, podnikli výlet do České Skalice a Babiččina údolí. V Náchodě uspořádal Hašek v hostinci U Beránka dobrovolnou sbírku pro české spisovatele uvržené válkou do bída. Peníze hned propil. Pak spáchal v náchodských lázních delikt s německy mluvícími četníky, kterým se chlubil, že byl v Rusku, že byl zatčen a považován za špióna. Teprve na zákrok jednoho náchodského advokáta se incident podařilo urovnat. (Policejní protokoly tuto příhodu nezaznamenávají. Ale píseň „Když jsme táhli k Jaroměři“ je ve Švejkovi malou reminiscencí na tento pobyt.) Na podzim 1914 narukoval do armády (aniž by to komukoliv řekl) a byl přidělen do Českých Budějovic k 91. pluku. Měl nastoupit 1. 2. 1915, ale odchod odkládal pro krvácení z nosu, následná hospitalizace ve Vinohradské nemocnici, informuje z Haškova chorobopisu, že „průměrně pije 35 sklenic piva denně“, tehdy však pivo nemělo statut alkoholického nápoje. Pobyt je 9. 2. ukončen, protože Hašek nezvládá abstinenci dietu. Ihned rukuje do armády, do Českých Budějovic.

Ve škole jednorozných dobrovolníků záhy exceloval, když dle jedné verze urazil doktora superarbitrační komise, nebo dle druhé verze popsal kasárny vlasteneckými verši, zacož byl přednostně 5.4.1915 převelen na frontu v Haliči. Odchod odkládal díky nemocem a to by mu i mohlo projít, kdyby se jednou